

ROMANIA
MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE
FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
CALARASI

DECIZIA Nr. 12/13.03.2008
privind solutionarea contestatiei depusa de SC X
înregistrata la D.G.F.P. Calarasi sub nr. 1632/25.01.2008

Compartimentul Solutionare Contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Calarasi a fost sesizat de catre Activitatea de Inspectie Fiscala asupra contestatiei depusa de SC X, impotriva actului administrativ fiscal -Decizia de impunere nr.307/29.11.2007 emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Calarasi in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat la data de 29.11.2007.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.207 alin.(1) Titlul IX Cap.I din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin.(1), art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) lit.a) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, D.G.F.P. Calarasi prin Compartimentul Solutionare Contestatii este competenta sa solutioneze contestatia depusa de SC X.

I. Din analiza contestatiei inregistrata la DGFP Calarasi sub nr.1632/25.01.2008, precum si a documentelor existente la dosarul cauzei s-a constatat ca SC X contesta urmatoarele obligatii fiscale suplimentare stabilite prin Decizia de impunere nr.307/29.11.2007, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 29.11.2007:

- Taxa pe valoarea adaugata

x lei

- Majorari de intarziere _____ x lei
Total sume contestate x lei

SC X contesta si Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 29.11.2007 si Dispozitia privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr.24215/29.11.2007.

Motivele formulate de SC X in sustinerea contestatiei sunt urmatoarele:

Suma de X lei a fost exclusa de la deducere, masura fiind motivata de faptul ca in facturile primite de la furnizori nu s-a trecut complet sediul social, respectiv comuna Cuza Voda, sat Ceacu, sola 84, parcela 94, jud. Calarasi, fiind incalcate astfel dispozitiile art.155, alin.(5), lit.e), din Codul fiscal.

Art.155, alin.(5), lit.e), prevede ca facturile trebuie sa cuprinda numele, adresa si codul de inregistrare a cumparatorului, deci elemente in vederea identificarii corecte a unei firme.

SC X are sediul intr-o localitate rurala, identificandu-se dupa localitate, judet, cod unic. In acest sens depune la dosarul cauzei adresa Primariei Cuza Voda nr.6779/12.12.2007, si adresa Consiliului Local nr.125/14.01.2008.

Identificarea dupa sola si parcela apare doar pentru numarul cadastral si pentru cartea funciara, asa cum rezulta din actele de la Biroul de Cadastru.

Conform art.103 alin.(3) din Codul de procedura fiscala, in vederea identificarii societatii si a investitiilor facute se putea recurge la inspectarea locurilor unde se desfasoara activitatea societatii.

Cu aceasta ocazie s-ar fi constatat existenta faptica a tranzactiilor inscrise in documentele fiscale excluse de la TVA.

Neacceptarea la deducere a TVA afecteaza bunul mers al societatii care are o activitate noua, mare parte din suma solicitata povenind din investitiile facute pentru inceperea activitatii.

Din raportul de inspectie fiscala a rezultat ca inregistrarile contabile sunt corecte, ca toate operatiunile se regasesc in actele societatii, situatie care demonstreaza ca aceasta a respectat dispozitiile legale cu precizarea ca nu are datorii la Bugetul Statului.

Pentru lamurirea aspectelor legate de exactitatea si realitatea operatiunilor fiscale cu privire la TVA organul de control putea sa solicite informatiile necesare conform art 51 Cod procedura fiscala, de la organele fiscale din localitatile unde sunt inregistrati furnizorii. S-ar fi constatat ca tertii au colectat aceste sume iar cererea de rambursare TVA este intemeiata.

In reprezentarea sa sediul este stabilit in comuna si sat si nicidecum pe sola si parcela. Din actele si documentele societatii rezulta ca diverse institutii si autoritati au folosit pentru inregistrarea societatii ca

sediu social comuna CUZA VODA sat CEACU jud. CALARASI si nu alaturand sola 84, parcela 94, un exemplu fiind chiar decizia de impunere nr. 307/29.11.2007 a DGFP Calarasi, Activitatea de inspectie fiscala.

Contestatoarea invoca nerespectarea dispozitiilor art.43 lit.j) din Codul de procedura fiscala in sensul ca raportul de inspectie fiscala nu prevede posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere si organul competent la care se depune contestatia.

Referitor la modul de desfasurare a inspectiei fiscale, contestatoarea sustine ca au fost incalcate dispozitiile art.107 din Codul de procedura fiscala, respectiv dreptul contribuabilului de a fi informat pe parcursul desfasurarii inspectiei fiscale asupra constatarilor rezultate. Daca s-ar fi respectat acest drept, atunci societatea ar fi depus organului de control acte si documente din care rezulta o alta situatie de fapt cu privire la inregistrarea sediului societatii.

Totodata, a fost incalcat dreptul societatii in calitate de contribuabil de a beneficia de asistenta de specialitate conform art. 106 alin(2).

Actele administrative atacate sunt incheiate cu incalcarea dispozitiilor art. 49 Cod procedura fiscala, in sensul ca organul fiscal putea sa administreze probe pentru determinarea starii de fapt fiscale.

Daca se analizau si verificau documentele depuse la inmatricularea societatii s-ar fi putut constata ca de fapt, in mod eronat s-a trecut ca sediu social al societatii sola 84, parcela 94. In actele intocmite succesiv pentru cumpararea, modificarea denumirii societatii, intabularea dreptului de proprietate nu rezulta ca sediul social este situat pe sola 84, parcela 94, acestea aparand pentru identificare cadastrala nr. 91 in Cartea Funciara 43 a localitatii.

Deoarece nu s-au aplicat dispozitiile art. 49 din Codul de procedura fiscala si nici nu s-a dat posibilitatea folosirii de inscirisuri, nu s-au administrat probe care au forta doveditoare recunoscuta de lege.

Prin excluderea de la deducere a TVA s-a creat o paguba societatii, care este in faza de lansare a unei noi activitati, i s-au blocat importante surse financiare necesare pentru activitatea curenta si i s-a creat o imagine negativa in relatiile cu tertii.

II. Din continutul Deciziei de impunere nr.307/29.11.2007, al Raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 29.11.2007 si al documentelor anexate acestora, rezulta urmatoarele:

Inspectia fiscala partiala asupra taxei pe valoarea adaugata si anume analiza sumei negative de taxa pe valoarea adaugata, analiza taxei pe valoarea adaugata deductibila si analiza taxei pe valoarea adaugata colectata, s-a efectuat

in vederea solutionarii decontului de TVA aferent lunii septembrie 2007, inregistrat la AFPC Calarasi sub nr.133/22.10.2007.

Perioada supusa inspectiei fiscale partiale: 01.10.2006-30.09.2007.

Rezultatele inspectiei fiscale efectuate pentru perioada 01.10.2007-30.09.2007 au fost consemnate in Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 29.11.2007, in baza caruia organul fiscal a emis Decizia de impunere nr.307/29.11.2007 privind obligatiile fiscale suplimentare de plata.

Organul de inspectie fiscala a exclus de la deducere taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, aferenta achizitiilor de bunuri si servicii, ca urmare a constatarii faptului ca facturile primite de la furnizori nu contin toate informatiile, respectiv: adresa incompleta, eronata, sau lipsa adresei sediului social.

Masura excluderii de la deducere a taxei pe valoarea adaugata este sustinuta in drept de prevederile art.146, alin.(1), lit.a) si ale art.155, alin.(5), lit.e), din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Prin urmare, fata de suma de X lei solicitata la rambursare, s-a stabilit suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, rezultand astfel taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata in suma de X lei, si majorari de intarziere aferente in suma de X lei.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei, constatările organelor de control, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative in vigoare in perioada supusa inspectiei fiscale, se retin urmatoarele:

Inspectia fiscala partiala efectuata de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul DGFP Calarasi a avut ca obiectiv solutionarea decontului de taxa pe valoarea adaugata cu suma negativa si optiune de rambursare aferent lunii septembrie 2007, depus la AFPC Calarasi sub nr.133/22.10.2007.

Perioada supusa inspectiei fiscale: 01.10.2006-30.09.2007.

SC X are ca obiect principal de activitate "*Productia si conservarea carnii de pasare*".

Urmare controlului efectuat s-a stabilit suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, s-a respins la rambursare suma solicitata, respectiv X lei, rezultand astfel TVA stabilita suplimentar de plata in suma de X lei.

Obiectul contestatiei il constituie taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei stabilita suplimentar impreuna cu accesoriile aferente in suma de X lei.

Taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar prin excludere de la deducere se compune din:

- suma de X lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata dedusa din facturile in care informatiile referitoare la adresa cumparatorului sunt incomplete, respectiv lipseste mentiunea privind sola si parcela;

- suma de X lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata dedusa din facturile in care informatiile referitoare la adresa cumparatorului lipsesc, sau adresa este eronata.

Privitor la contestatia formulata impotriva raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 29.11.2007, cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala a Finantelor Publice Calarasi prin Compartimentul Solutionare Contestatii se poate pronunta asupra acestui capat de cerere, in conditiile in care creantele fiscale au fost stabilite prin Decizia de impunere.

În fapt, rezultatele inspectiei fiscale efectuate pentru perioada 01.10.2007-30.09.2007 au fost consemnate in Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 29.11.2007, in baza caruia organul fiscal a emis Decizia de impunere nr.307/29.11.2007 privind obligatiile fiscale suplimentare de plata.

SC X contesta Raportul de inspectie fiscala, invocand nerespectarea dispozitiilor art.43 lit.j) din Codul de procedura fiscala in sensul ca raportul de inspectie fiscala nu prevede posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere si organul competent la care se depune contestatia.

În drept, posibilitatea de contestare conferita de art.205 alin.(1), din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, este limitata astfel:

“(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii.

Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.”

In ceea ce priveste titlul de creanta, art.110 alin.(3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede ca:

“(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii.”

La art. 209 alin.(1) lit.a) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se stipuleaza:

“(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, se soluționează după cum urmează:

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 1.000.000

lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatarii au domiciliul fiscal;”

Din analiza dispozițiilor legale citate se retine ca **se poate formula contestație împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative asimilate deciziilor de impunere și împotriva titlului de creanță privind datoria vamală, prin care s-au stabilit în sarcina contribuabilului impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora.**

Art.88 din Codul de procedura fiscală precizează care sunt **actele administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere:**

“Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

a) deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;

b) deciziile referitoare la bazele de impunere;

c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;

d) procesele-verbale prevăzute la art. 142 alin. (6) și art. 168 alin. (2);

e) deciziile privind nemodificarea bazei de impunere.”

La pct.5.1-5.3 din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, se precizează care sunt celelalte acte administrative fiscale:

“5.1. Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art. 178 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, **sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.**

În situația în care, ca urmare a raportului privind rezultatele inspecției fiscale, nu se modifică baza de impunere, de la data aducerii la cunoștința contribuabilului a acestui fapt, titlul de creanță fiscală susceptibil de a fi contestat este declarația fiscală, asimilată cu o decizie de impunere în condițiile art. 83 din Codul de procedură fiscală, republicat.

5.2. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, republicat, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului etc.

5.3. Titluri de creanță privind datoria vamală pot fi: declarația vamală în detaliu, chitanța vamală, procesul-verbal prin care se stabilește și se individualizează datoria vamală, inclusiv accesorii, potrivit legii, precum și actul constatator, în măsura în care nu s-a încheiat proces-verbal.”

La art.205 alin.(3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, se dispune ca:

“(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.”

Din analiza dispozițiilor legale citate se retine ca se poate formula contestație împotriva deciziei de impunere prin care s-au stabilit în sarcina contribuabilului obligații fiscale suplimentare și nu împotriva raportului de inspecție fiscală, în care sunt prezentate constatările inspecției fiscale, prin raport nefiind stabilite obligații bugetare în sarcina contestatorului.

În acest sens se retin prevederile art 109 alin (1) și (2) din O.G. nr 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, care stipulează:

“(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere factual și legal.

(2) La finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.”

Având în vedere faptul că în baza constatarilor consemnate în Raportul de inspecție fiscală încheiat în data de 29.11.2007 Activitatea de Inspecție Fiscală a emis Decizia de impunere nr.307/29.11.2007, se retine că Decizia de impunere, emisă în condițiile arătate, constituie titlu de creanță susceptibil să fie contestat de către contribuabil.

Deoarece Raportul de inspecție fiscală nu este un act administrativ fiscal susceptibil să fie contestat, în mod corect mențiunile privind posibilitatea contestației, termenul de depunere și organul fiscal la care se depune contestația sunt înscrise la pct.5 al deciziei de impunere, și nu în raport.

Retinând că prin contestația formulată se contestă și decizia de impunere - act administrativ fiscal prin care au fost stabilite obligațiile fiscale suplimentare, organul de soluționare competent urmează să se pronunțe pe fondul cauzei în soluționarea contestației formulată împotriva deciziei de impunere.

Privitor la suma de X lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată exclusă de la deducere, stabilită suplimentar prin decizia de impunere nr.307/29.11.2007, cauza supusă soluționării este dacă contestația indeplinește condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă facturilor emise de furnizori pentru bunurile livrate și serviciile prestate, în condițiile în care omisiunea informațiilor privind solă și parcelă nu au împiedicat identificarea corectă a persoanei

impozabile beneficiare, iar achizițiile respective sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile realizate de acesta.

In fapt, organul de inspectie fiscala a exclus de la deducere taxa pe valoare adaugata in suma de X lei, ca urmare a constatarii faptului ca in facturile de achizitii s-a inregistrat adresa incompleta a beneficiarului, in sensul ca s-au omis informatiile cu privire la sola si parcela unde este situat sediul social al societatii.

Organul de inspectie fiscala a avut in vedere Certificatul de inregistrare al societatii, eliberat de Oficiul Registrului Comertului de pe langa Tribunalul Calarasi, din care rezulta ca sediul social al societatii este: com. Cuza Voda, sat Ceacu, **sola 84, parcela 94**, jud.Calarasi.

Masura excluderii de la deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta facturilor in care la rubrica *sediul* cumparatorului s-a inregistrat adresa incompleta a beneficiarului, in sensul ca s-au omis informatiile privind sola si parcela, este sustinuta in drept de prevederile art.146, alin.(1), lit.a) privind *conditiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei*, coroborat cu prevederile art.155, alin(5) lit.e) din Legea nr.571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, privind Codul fiscal.

In drept, referitor la dreptul de deducere, art.145, alin.(2), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, prevede:

“ART. 145 Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Din raportul de inspectie fiscala si documentele existente la dosarul cauzei rezulta ca achizițiile efectuate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile realizate de contestatoare.

Referitor la condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata, art.146, alin.(1), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, prevede:

“ART. 146 Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);

Referitor la informatiile pe care trebuie sa le cuprinda factura, art. 155, alin.(5), din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, prevede:

" ART. 155 Facturarea

(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, după caz, ale persoanei impozabile care emite factura;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu este stabilit în România și și-a desemnat un reprezentant fiscal, dacă acesta din urmă este persoana obligată la plata taxei;

*e) denumirea/numele, **adresa** și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz;(...)"*

Având în vedere dispozițiile legale menționate mai sus, se reține că orice persoană impozabilă înregistrată ca platitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, **cu condiția** să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art.155 alin.(5).

La litera e) a art.155 alin.(5) se prevede că **factura trebuie să cuprindă informații privind** denumirea, **adresa cumpărătorului**, precum și codul de înregistrare al acestuia.

Facturile de achiziții contin următoarele informații privind adresa cumpărătorului: sat Ceacu, com.Cuza Voda, județul Calarasi.

Din consultarea bazei de date a DGFP Calarasi și a informațiilor despre contribuabilii persoane juridice publicate pe site-ul Ministerului Economiei și Finanțelor rezultă că adresa SC X este următoarea: " Ceacu, județul Calarasi".

Se reține astfel că facturile în cauză furnizează informații corecte privind adresa cumpărătorului, iar lipsa informațiilor referitoare la solă și parcelă (elemente folosite la identificarea terenurilor în plan cadastral) nu au împiedicat identificarea corectă a SC X.

Prin urmare, se reține că au fost îndeplinite condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în suma de X lei, drept pentru care, pentru acest capăt de cerere contestația urmează a fi admisă.

Referitor la suma de X lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată exclusă de la deducere, stabilită suplimentar prin decizia de impunere nr.307/29.11.2007, cauza supusă soluționării este dacă contestația îndeplinește condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă facturilor emise de furnizori pentru bunurile

livrate si serviciile prestate, in conditiile in care informatiile referitoare la adresa cumparatorului lipsesc, sau adresa este eronata.

In fapt, organul de inspectie fiscala a exclus de la deducere taxa pe valoare adaugata in suma de X lei, ca urmare a constatarii faptului ca in facturile de achizitii nu s-a inregistrat adresa cumparatorului, sau adresa inregistrata este eronata.

Masura excluderii de la deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta facturilor in care la rubrica *sediul* cumparatorului nu s-a inregistrat adresa beneficiarului, sau adresa inregistrata este eronata, este sustinuta in drept de prevederile art.146, alin.(1), lit.a) privind *conditiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei*, coroborat cu prevederile art.155, alin(5) lit.e) din Legea nr.571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, privind Codul fiscal.

In drept, referitor la conditiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata, art.146, alin.(1), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, prevede:

“ART. 146 Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);

Referitor la informatiile pe care trebuie sa le cuprinda factura, art. 155, alin.(5), din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, prevede:

" ART. 155 Facturarea

(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, după caz, ale persoanei impozabile care emite factura;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu este stabilit în România și și-a desemnat un reprezentant fiscal, dacă acesta din urmă este persoana obligată la plata taxei;

*e) denumirea/numele, **adresa** și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz;(...)"*

Avand in vedere dispozitiile legale mentionate mai sus, se retine ca orice persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata are dreptul sa deduca taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile, **cu conditia** sa detina o factura care sa cuprinda informatiile prevazute la art.155 alin.(5).

La litera e) a art.155 alin.(5) se prevede ca **factura trebuie sa cuprinda informatii privind** denumirea, **adresa cumparatorului**, precum si codul de inregistrare al acestuia.

Facturile de achizitii din care s-a dedus suma de 1.636 lei nu contin informatii referitoare la adresa cumparatorului, sau contin informatii eronate privind adresa cumparatorului:"Calarasi".

Avand in vedere faptul ca adresa SC X este "Ceacu, judetul Calarasi", se retine ca facturile in cauza nu furnizeaza informatii privind adresa cumparatorului, nefiind indeplinite conditiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma de X lei, drept pentru care, pentru acest capat de cerere contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata.

Cu privire la majorarile de intarziere in suma de X lei, cauza supusa solutionarii este daca SC X datoreaza aceste obligatii fiscale accesorii aferente taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata, in conditiile in care prin prezenta decizie s-a retinut ca societatea nu datoreaza debitul stabilit suplimentar de plata.

In fapt, pentru T.V.A. stabilita suplimentar de plata in suma de X lei au fost calculate majorari de intarziere in suma de X lei conform art.119 din O.G.nr.92/2003, republicata.

In drept, referitor la majorarile de intarziere, art.119 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere.”

Avand in vedere faptul ca majorarile de intarziere reprezinta masura accesorie in raport cu debitul, iar pentru taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma de X lei contestatia urmeaza a fi admisa, pe cale de consecinta contestatia urmeaza a fi admisa si in ceea ce priveste majorarile de intarziere.

In ceea ce priveste contestatia formulata impotriva Dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr.24215/29.11.2007, cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala a Finantelor Publice Calarasi prin Compartimentul Solutionare Contestatii are competenta de a solutiona acest capat de cerere in conditiile in care dispozitia privind masurile nu se refera la stabilirea de impozite, taxe, contributii, datorie vamala precum si accesorii ale acestora, ci la

masuri in sarcina contribuabilului, neavand caracterul unui titlu de creanta fiscala.

In fapt, prin Dispozitia nr.24215/29.11.2007 organele de inspectie fiscala au dispus inregistrarea in evidenta contabila pe cheltuieli a sumelor stabilite suplimentar si a accesoriilor acestora, stabilite prin Decizia de impunere nr.307/29.11.2007.

In drept, potrivit art.209 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Compartimentul Solutionare Contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Calarasi are competenta de a solutiona *“contestatiile formulate impotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si a titlurilor de creanta privind datoria vamala [...]”*.

Ordinul ministrului finantelor publice nr.1939/2004 pentru aprobarea formularului *“Dispozitie privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala”*, cod 14.13.27.18, la pct.1 din Anexa 2 Instructiunile de completare a formularului *“Dispozitie privind măsurile stabilite de organele de inspectie fiscală”*, cod 14.13.27.18, prevede:

“1. Formularul "Dispozitie privind măsurile stabilite de organele de inspectie fiscală" reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspectie fiscală în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini măsurile stabilite. Nu va cuprinde măsuri referitoare la sumele pe care contribuabilii le datorează bugetului general consolidat al statului.”

Intrucat masurile stabilite in sarcina SC X prin Dispozitia nr.24215/29.11.2007 nu vizeaza stabilirea obligatiilor fiscale ale contestatoarei, fapt pentru care Dispozitia nu are caracterul unui titlu de creanta, se retine ca solutionarea contestatiei pentru acest capat de cerere intra in competenta organelor fiscale emitente ale actului administrativ contestat, Compartimentul Solutionare contestatii neavand competenta de solutionare a dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala, potrivit art.209 alin.(2) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, care precizeaza:

“Contestatiile formulate impotriva altor acte administrative fiscale se solutioneaza de catre organele fiscale emitente.”

Prin urmare, pentru acest capat de cerere, dosarul va fi transmis spre solutionare la Activitatea de inspectie fiscala in calitate de organ emitent al Dispozitiei de masuri.

Pentru considerentele de fapt si de drept retinute in continutul deciziei, în conformitate cu prevederile art.209 alin.(1) si alin.(2), art.216 alin.(1) si

alin.(2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se

D E C I D E:

1. Admiterea contestatiei formulata de S.C. X, si anulara partiala a Deciziei de impunere nr.307/29.11.2007 pentru suma de X lei reprezentand TVA stabilita suplimentar si pentru suma de X lei reprezentand majorari de intarziere aferente.

2. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru suma de X lei TVA stabilita suplimentar.

3. Transmiterea dosarului la organul emitent spre competenta solutionare pentru capatul de cerere privind Dispozitia de masuri.

Prezenta decizie poate fi atacata la instanta judecatoreasca de contencios administrativ competenta potrivit art.218 alin.(2) din Titlul IX Cap.IV din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

DIRECTOR EXECUTIV,

ROMANIA
MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE
FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
CALARASI

DECIZIA Nr. 12/13.03.2008
privind solutionarea contestatiei depusa de SC X
înregistrata la D.G.F.P. Calarasi sub nr. 1632/25.01.2008

Compartimentul Solutionare Contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Calarasi a fost sesizat de catre Activitatea de Inspectie Fiscala asupra contestatiei depusa de SC X, impotriva actului administrativ fiscal -Decizia de impunere nr.307/29.11.2007 emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Calarasi in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat la data de 29.11.2007.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.207 alin.(1) Titlul IX Cap.I din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin.(1), art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) lit.a) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, D.G.F.P. Calarasi prin Compartimentul Solutionare Contestatii este competenta sa solutioneze contestatia depusa de SC X.

I. Din analiza contestatiei inregistrata la DGFP Calarasi sub nr.1632/25.01.2008, precum si a documentelor existente la dosarul cauzei s-a constatat ca SC X contesta urmatoarele obligatii fiscale suplimentare stabilite prin Decizia de impunere nr.307/29.11.2007, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 29.11.2007:

- Taxa pe valoarea adaugata

x lei

- Majorari de intarziere _____ x lei
Total sume contestate x lei

SC X contesta si Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 29.11.2007 si Dispozitia privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr.24215/29.11.2007.

Motivele formulate de SC X in sustinerea contestatiei sunt urmatoarele:

Suma de X lei a fost exclusa de la deducere, masura fiind motivata de faptul ca in facturile primite de la furnizori nu s-a trecut complet sediul social, respectiv comuna Cuza Voda, sat Ceacu, sola 84, parcela 94, jud. Calarasi, fiind incalcate astfel dispozitiile art.155, alin.(5), lit.e), din Codul fiscal.

Art.155, alin.(5), lit.e), prevede ca facturile trebuie sa cuprinda numele, adresa si codul de inregistrare a cumparatorului, deci elemente in vederea identificarii corecte a unei firme.

SC X are sediul intr-o localitate rurala, identificandu-se dupa localitate, judet, cod unic. In acest sens depune la dosarul cauzei adresa Primariei Cuza Voda nr.6779/12.12.2007, si adresa Consiliului Local nr.125/14.01.2008.

Identificarea dupa sola si parcela apare doar pentru numarul cadastral si pentru cartea funciara, asa cum rezulta din actele de la Biroul de Cadastru.

Conform art.103 alin.(3) din Codul de procedura fiscala, in vederea identificarii societatii si a investitiilor facute se putea recurge la inspectarea locurilor unde se desfasoara activitatea societatii.

Cu aceasta ocazie s-ar fi constatat existenta faptica a tranzactiilor inscrise in documentele fiscale excluse de la TVA.

Neacceptarea la deducere a TVA afecteaza bunul mers al societatii care are o activitate noua, mare parte din suma solicitata povenind din investitiile facute pentru inceperea activitatii.

Din raportul de inspectie fiscala a rezultat ca inregistrarile contabile sunt corecte, ca toate operatiunile se regasesc in actele societatii, situatie care demonstreaza ca aceasta a respectat dispozitiile legale cu precizarea ca nu are datorii la Bugetul Statului.

Pentru lamurirea aspectelor legate de exactitatea si realitatea operatiunilor fiscale cu privire la TVA organul de control putea sa solicite informatiile necesare conform art 51 Cod procedura fiscala, de la organele fiscale din localitatile unde sunt inregistrati furnizorii. S-ar fi constatat ca tertii au colectat aceste sume iar cererea de rambursare TVA este intemeiata.

In reprezentarea sa sediul este stabilit in comuna si sat si nicidecum pe sola si parcela. Din actele si documentele societatii rezulta ca diverse institutii si autoritati au folosit pentru inregistrarea societatii ca

sediu social comuna CUZA VODA sat CEACU jud. CALARASI si nu alaturand sola 84, parcela 94, un exemplu fiind chiar decizia de impunere nr. 307/29.11.2007 a DGFP Calarasi, Activitatea de inspectie fiscala.

Contestatoarea invoca nerespectarea dispozitiilor art.43 lit.j) din Codul de procedura fiscala in sensul ca raportul de inspectie fiscala nu prevede posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere si organul competent la care se depune contestatia.

Referitor la modul de desfasurare a inspectiei fiscale, contestatoarea sustine ca au fost incalcate dispozitiile art.107 din Codul de procedura fiscala, respectiv dreptul contribuabilului de a fi informat pe parcursul desfasurarii inspectiei fiscale asupra constatarilor rezultate. Daca s-ar fi respectat acest drept, atunci societatea ar fi depus organului de control acte si documente din care rezulta o alta situatie de fapt cu privire la inregistrarea sediului societatii.

Totodata, a fost incalcat dreptul societatii in calitate de contribuabil de a beneficia de asistenta de specialitate conform art. 106 alin(2).

Actele administrative atacate sunt incheiate cu incalcarea dispozitiilor art. 49 Cod procedura fiscala, in sensul ca organul fiscal putea sa administreze probe pentru determinarea starii de fapt fiscale.

Daca se analizau si verificau documentele depuse la inmatricularea societatii s-ar fi putut constata ca de fapt, in mod eronat s-a trecut ca sediu social al societatii sola 84, parcela 94. In actele intocmite succesiv pentru cumpararea, modificarea denumirii societatii, intabularea dreptului de proprietate nu rezulta ca sediul social este situat pe sola 84, parcela 94, acestea aparand pentru identificare cadastrala nr. 91 in Cartea Funciara 43 a localitatii.

Deoarece nu s-au aplicat dispozitiile art. 49 din Codul de procedura fiscala si nici nu s-a dat posibilitatea folosirii de inscirisuri, nu s-au administrat probe care au forta doveditoare recunoscuta de lege.

Prin excluderea de la deducere a TVA s-a creat o paguba societatii, care este in faza de lansare a unei noi activitati, i s-au blocat importante surse financiare necesare pentru activitatea curenta si i s-a creat o imagine negativa in relatiile cu tertii.

II. Din continutul Deciziei de impunere nr.307/29.11.2007, al Raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 29.11.2007 si al documentelor anexate acestora, rezulta urmatoarele:

Inspectia fiscala partiala asupra taxei pe valoarea adaugata si anume analiza sumei negative de taxa pe valoarea adaugata, analiza taxei pe valoarea adaugata deductibila si analiza taxei pe valoarea adaugata colectata, s-a efectuat

in vederea solutionarii decontului de TVA aferent lunii septembrie 2007, inregistrat la AFPC Calarasi sub nr.133/22.10.2007.

Perioada supusa inspectiei fiscale partiale: 01.10.2006-30.09.2007.

Rezultatele inspectiei fiscale efectuate pentru perioada 01.10.2007-30.09.2007 au fost consemnate in Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 29.11.2007, in baza caruia organul fiscal a emis Decizia de impunere nr.307/29.11.2007 privind obligatiile fiscale suplimentare de plata.

Organul de inspectie fiscala a exclus de la deducere taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, aferenta achizitiilor de bunuri si servicii, ca urmare a constatarii faptului ca facturile primite de la furnizori nu contin toate informatiile, respectiv: adresa incompleta, eronata, sau lipsa adresei sediului social.

Masura excluderii de la deducere a taxei pe valoarea adaugata este sustinuta in drept de prevederile art.146, alin.(1), lit.a) si ale art.155, alin.(5), lit.e), din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Prin urmare, fata de suma de X lei solicitata la rambursare, s-a stabilit suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, rezultand astfel taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata in suma de X lei, si majorari de intarziere aferente in suma de X lei.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei, constatările organelor de control, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative in vigoare in perioada supusa inspectiei fiscale, se retin urmatoarele:

Inspectia fiscala partiala efectuata de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul DGFP Calarasi a avut ca obiectiv solutionarea decontului de taxa pe valoarea adaugata cu suma negativa si optiune de rambursare aferent lunii septembrie 2007, depus la AFPC Calarasi sub nr.133/22.10.2007.

Perioada supusa inspectiei fiscale: 01.10.2006-30.09.2007.

SC X are ca obiect principal de activitate "*Productia si conservarea carnii de pasare*".

Urmare controlului efectuat s-a stabilit suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, s-a respins la rambursare suma solicitata, respectiv X lei, rezultand astfel TVA stabilita suplimentar de plata in suma de X lei.

Obiectul contestatiei il constituie taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei stabilita suplimentar impreuna cu accesoriile aferente in suma de X lei.

Taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar prin excludere de la deducere se compune din:

- suma de X lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata dedusa din facturile in care informatiile referitoare la adresa cumparatorului sunt incomplete, respectiv lipseste mentiunea privind sola si parcela;

- suma de X lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata dedusa din facturile in care informatiile referitoare la adresa cumparatorului lipsesc, sau adresa este eronata.

Privitor la contestatia formulata impotriva raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 29.11.2007, cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala a Finantelor Publice Calarasi prin Compartimentul Solutionare Contestatii se poate pronunta asupra acestui capat de cerere, in conditiile in care creantele fiscale au fost stabilite prin Decizia de impunere.

În fapt, rezultatele inspectiei fiscale efectuate pentru perioada 01.10.2007-30.09.2007 au fost consemnate in Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 29.11.2007, in baza caruia organul fiscal a emis Decizia de impunere nr.307/29.11.2007 privind obligatiile fiscale suplimentare de plata.

SC X contesta Raportul de inspectie fiscala, invocand nerespectarea dispozitiilor art.43 lit.j) din Codul de procedura fiscala in sensul ca raportul de inspectie fiscala nu prevede posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere si organul competent la care se depune contestatia.

În drept, posibilitatea de contestare conferita de art.205 alin.(1), din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, este limitata astfel:

“(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii.

Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.”

In ceea ce priveste titlul de creanta, art.110 alin.(3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede ca:

“(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii.”

La art. 209 alin.(1) lit.a) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se stipuleaza:

“(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, se soluționează după cum urmează:

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 1.000.000

lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatarii au domiciliul fiscal;”

Din analiza dispozițiilor legale citate se retine ca **se poate formula contestație împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative asimilate deciziilor de impunere și împotriva titlului de creanță privind datoria vamală, prin care s-au stabilit în sarcina contribuabilului impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora.**

Art.88 din Codul de procedura fiscală precizează care sunt **actele administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere:**

“Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

a) deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;

b) deciziile referitoare la bazele de impunere;

c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;

d) procesele-verbale prevăzute la art. 142 alin. (6) și art. 168 alin. (2);

e) deciziile privind nemodificarea bazei de impunere.”

La pct.5.1-5.3 din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, se precizează care sunt celelalte acte administrative fiscale:

“5.1. Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art. 178 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, **sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.**

În situația în care, ca urmare a raportului privind rezultatele inspecției fiscale, nu se modifică baza de impunere, de la data aducerii la cunoștința contribuabilului a acestui fapt, titlul de creanță fiscală susceptibil de a fi contestat este declarația fiscală, asimilată cu o decizie de impunere în condițiile art. 83 din Codul de procedură fiscală, republicat.

5.2. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, republicat, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului etc.

5.3. Titluri de creanță privind datoria vamală pot fi: declarația vamală în detaliu, chitanța vamală, procesul-verbal prin care se stabilește și se individualizează datoria vamală, inclusiv accesorii, potrivit legii, precum și actul constatator, în măsura în care nu s-a încheiat proces-verbal.”

La art.205 alin.(3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, se dispune ca:

“(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.”

Din analiza dispozițiilor legale citate se retine ca se poate formula contestatie împotriva deciziei de impunere prin care s-au stabilit în sarcina contribuabilului obligatii fiscale suplimentare si nu împotriva raportului de inspectie fiscala, în care sunt prezentate constatările inspectiei fiscale, prin raport nefiind stabilite obligatii bugetare în sarcina contestatorului.

În acest sens se retin prevederile art 109 alin (1) si (2) din O.G. nr 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care stipuleaza:

“(1) Rezultatul inspectiei fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspectiei din punct de vedere faptic și legal.

(2) La finalizarea inspectiei fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspectiei fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.”

Avand in vedere faptul ca in baza constatarilor consemnate in Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 29.11.2007 Activitatea de Inspectie Fiscala a emis Decizia de impunere nr.307/29.11.2007, se retine ca Decizia de impunere, emisa in conditiile aratate, constituie titlu de creanta susceptibil a fi contestat de catre contribuabil.

Deoarece Raportul de inspectie fiscala nu este un act administrativ fiscal susceptibil a fi contestat, in mod corect mentiunile privind posibilitatea contestatiei, termenul de depunere si organul fiscal la care se depune contestatia sunt inscrise la pct.5 al deciziei de impunere, si nu in raport.

Retinand ca prin contestatia formulata se contesta si decizia de impunere - act administrativ fiscal prin care au fost stabilite obligatiile fiscale suplimentare, organul de solutionare competent urmeaza a se pronunta pe fondul cauzei in solutionarea contestatiei formulata impotriva deciziei de impunere.

Privitor la suma de X lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata exclusa de la deducere, stabilita suplimentar prin decizia de impunere nr.307/29.11.2007, cauza supusa solutionarii este daca contestatoarea indeplineste conditiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta facturilor emise de furnizori pentru bunurile livrate si serviciile prestate, in conditiile in care omisiunea informatiilor privind sola si parcela nu au impiedicat identificarea corecta a persoanei

impozabile beneficiare, iar achizițiile respective sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile realizate de acesta.

In fapt, organul de inspectie fiscala a exclus de la deducere taxa pe valoare adaugata in suma de X lei, ca urmare a constatarii faptului ca in facturile de achizitii s-a inregistrat adresa incompleta a beneficiarului, in sensul ca s-au omis informatiile cu privire la sola si parcela unde este situat sediul social al societatii.

Organul de inspectie fiscala a avut in vedere Certificatul de inregistrare al societatii, eliberat de Oficiul Registrului Comertului de pe langa Tribunalul Calarasi, din care rezulta ca sediul social al societatii este: com. Cuza Voda, sat Ceacu, **sola 84, parcela 94**, jud.Calarasi.

Masura excluderii de la deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta facturilor in care la rubrica **sediul** cumparatorului s-a inregistrat adresa incompleta a beneficiarului, in sensul ca s-au omis informatiile privind sola si parcela, este sustinuta in drept de prevederile art.146, alin.(1), lit.a) privind *conditiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei*, coroborat cu prevederile art.155, alin(5) lit.e) din Legea nr.571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, privind Codul fiscal.

In drept, referitor la dreptul de deducere, art.145, alin.(2), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, prevede:

“ART. 145 Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Din raportul de inspectie fiscala si documentele existente la dosarul cauzei rezulta ca achizițiile efectuate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile realizate de contestatoare.

Referitor la condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata, art.146, alin.(1), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, prevede:

“ART. 146 Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);”

Referitor la informatiile pe care trebuie sa le cuprinda factura, art. 155, alin.(5), din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, prevede:

" ART. 155 Facturarea

(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, după caz, ale persoanei impozabile care emite factura;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu este stabilit în România și și-a desemnat un reprezentant fiscal, dacă acesta din urmă este persoana obligată la plata taxei;

*e) denumirea/numele, **adresa** și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz;(...)"*

Având în vedere dispozițiile legale menționate mai sus, se reține că orice persoană impozabilă înregistrată ca platitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, **cu condiția** să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art.155 alin.(5).

La litera e) a art.155 alin.(5) se prevede că **factura trebuie să cuprindă informații privind** denumirea, **adresa cumpărătorului**, precum și codul de înregistrare al acestuia.

Facturile de achiziții contin următoarele informații privind adresa cumpărătorului: sat Ceacu, com.Cuza Voda, județul Calarasi.

Din consultarea bazei de date a DGFP Calarasi și a informațiilor despre contribuabilii persoane juridice publicate pe site-ul Ministerului Economiei și Finanțelor rezultă că adresa SC X este următoarea: " Ceacu, județul Calarasi".

Se reține astfel că facturile în cauză furnizează informații corecte privind adresa cumpărătorului, iar lipsa informațiilor referitoare la solă și parcelă (elemente folosite la identificarea terenurilor în plan cadastral) nu au împiedicat identificarea corectă a SC X.

Prin urmare, se reține că au fost îndeplinite condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în suma de X lei, drept pentru care, pentru acest capăt de cerere contestația urmează a fi admisă.

Referitor la suma de X lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată exclusă de la deducere, stabilită suplimentar prin decizia de impunere nr.307/29.11.2007, cauza supusă soluționării este dacă contestația îndeplinește condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă facturilor emise de furnizori pentru bunurile

livrate si serviciile prestate, in conditiile in care informatiile referitoare la adresa cumparatorului lipsesc, sau adresa este eronata.

In fapt, organul de inspectie fiscala a exclus de la deducere taxa pe valoare adaugata in suma de X lei, ca urmare a constatarii faptului ca in facturile de achizitii nu s-a inregistrat adresa cumparatorului, sau adresa inregistrata este eronata.

Masura excluderii de la deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta facturilor in care la rubrica *sediul* cumparatorului nu s-a inregistrat adresa beneficiarului, sau adresa inregistrata este eronata, este sustinuta in drept de prevederile art.146, alin.(1), lit.a) privind *conditiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei*, coroborat cu prevederile art.155, alin(5) lit.e) din Legea nr.571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, privind Codul fiscal.

In drept, referitor la conditiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata, art.146, alin.(1), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, prevede:

“ART. 146 Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);”

Referitor la informatiile pe care trebuie sa le cuprinda factura, art. 155, alin.(5), din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, prevede:

" ART. 155 Facturarea

(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, după caz, ale persoanei impozabile care emite factura;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu este stabilit în România și și-a desemnat un reprezentant fiscal, dacă acesta din urmă este persoana obligată la plata taxei;

*e) denumirea/numele, **adresa** și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz;(...)"*

Avand in vedere dispozitiile legale mentionate mai sus, se retine ca orice persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata are dreptul sa deduca taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile, **cu conditia** sa detina o factura care sa cuprinda informatiile prevazute la art.155 alin.(5).

La litera e) a art.155 alin.(5) se prevede ca **factura trebuie sa cuprinda informatii privind** denumirea, **adresa cumparatorului**, precum si codul de inregistrare al acestuia.

Facturile de achizitii din care s-a dedus suma de 1.636 lei nu contin informatii referitoare la adresa cumparatorului, sau contin informatii eronate privind adresa cumparatorului:"Calarasi".

Avand in vedere faptul ca adresa SC X este "Ceacu, judetul Calarasi", se retine ca facturile in cauza nu furnizeaza informatii privind adresa cumparatorului, nefiind indeplinite conditiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma de X lei, drept pentru care, pentru acest capat de cerere contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata.

Cu privire la majorarile de intarziere in suma de X lei, cauza supusa solutionarii este daca SC X datoreaza aceste obligatii fiscale accesorii aferente taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata, in conditiile in care prin prezenta decizie s-a retinut ca societatea nu datoreaza debitul stabilit suplimentar de plata.

In fapt, pentru T.V.A. stabilita suplimentar de plata in suma de X lei au fost calculate majorari de intarziere in suma de X lei conform art.119 din O.G.nr.92/2003, republicata.

In drept, referitor la majorarile de intarziere, art.119 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere.”

Avand in vedere faptul ca majorarile de intarziere reprezinta masura accesorie in raport cu debitul, iar pentru taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma de X lei contestatia urmeaza a fi admisa, pe cale de consecinta contestatia urmeaza a fi admisa si in ceea ce priveste majorarile de intarziere.

In ceea ce priveste contestatia formulata impotriva Dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr.24215/29.11.2007, cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala a Finantelor Publice Calarasi prin Compartimentul Solutionare Contestatii are competenta de a solutiona acest capat de cerere in conditiile in care dispozitia privind masurile nu se refera la stabilirea de impozite, taxe, contributii, datorie vamala precum si accesorii ale acestora, ci la

masuri in sarcina contribuabilului, neavand caracterul unui titlu de creanta fiscala.

In fapt, prin Dispozitia nr.24215/29.11.2007 organele de inspectie fiscala au dispus inregistrarea in evidenta contabila pe cheltuieli a sumelor stabilite suplimentar si a accesoriilor acestora, stabilite prin Decizia de impunere nr.307/29.11.2007.

In drept, potrivit art.209 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Compartimentul Solutionare Contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Calarasi are competenta de a solutiona *“contestatiile formulate impotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si a titlurilor de creanta privind datoria vamala [...]”*.

Ordinul ministrului finantelor publice nr.1939/2004 pentru aprobarea formularului *“Dispozitie privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala”*, cod 14.13.27.18, la pct.1 din Anexa 2 Instructiunile de completare a formularului *“Dispozitie privind măsurile stabilite de organele de inspectie fiscală”*, cod 14.13.27.18, prevede:

“1. Formularul "Dispozitie privind măsurile stabilite de organele de inspectie fiscală" reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspectie fiscală în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini măsurile stabilite. Nu va cuprinde măsuri referitoare la sumele pe care contribuabilii le datorează bugetului general consolidat al statului.”

Intrucat masurile stabilite in sarcina SC X prin Dispozitia nr.24215/29.11.2007 nu vizeaza stabilirea obligatiilor fiscale ale contestatoarei, fapt pentru care Dispozitia nu are caracterul unui titlu de creanta, se retine ca solutionarea contestatiei pentru acest capat de cerere intra in competenta organelor fiscale emitente ale actului administrativ contestat, Compartimentul Solutionare contestatii neavand competenta de solutionare a dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala, potrivit art.209 alin.(2) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, care precizeaza:

“Contestatiile formulate impotriva altor acte administrative fiscale se solutioneaza de catre organele fiscale emitente.”

Prin urmare, pentru acest capat de cerere, dosarul va fi transmis spre solutionare la Activitatea de inspectie fiscala in calitate de organ emitent al Dispozitiei de masuri.

Pentru considerentele de fapt si de drept retinute in continutul deciziei, în conformitate cu prevederile art.209 alin.(1) si alin.(2), art.216 alin.(1) si

alin.(2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se

D E C I D E:

1. Admiterea contestatiei formulata de S.C. X, si anulara partiala a Deciziei de impunere nr.307/29.11.2007 pentru suma de X lei reprezentand TVA stabilita suplimentar si pentru suma de X lei reprezentand majorari de intarziere aferente.

2. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru suma de X lei TVA stabilita suplimentar.

3. Transmiterea dosarului la organul emitent spre competenta solutionare pentru capatul de cerere privind Dispozitia de masuri.

Prezenta decizie poate fi atacata la instanta judecatoreasca de contencios administrativ competenta potrivit art.218 alin.(2) din Titlul IX Cap.IV din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

DIRECTOR EXECUTIV,

ROMANIA
MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE
FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
CALARASI

DECIZIA Nr. 12/13.03.2008
privind solutionarea contestatiei depusa de SC X
înregistrata la D.G.F.P. Calarasi sub nr. 1632/25.01.2008

Compartimentul Solutionare Contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Calarasi a fost sesizat de catre Activitatea de Inspectie Fiscala asupra contestatiei depusa de SC X, impotriva actului administrativ fiscal -Decizia de impunere nr.307/29.11.2007 emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Calarasi in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat la data de 29.11.2007.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.207 alin.(1) Titlul IX Cap.I din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin.(1), art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) lit.a) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, D.G.F.P. Calarasi prin Compartimentul Solutionare Contestatii este competenta sa solutioneze contestatia depusa de SC X.

I. Din analiza contestatiei înregistrata la DGFP Calarasi sub nr.1632/25.01.2008, precum si a documentelor existente la dosarul cauzei s-a constatat ca SC X contesta urmatoarele obligatii fiscale suplimentare stabilite prin Decizia de impunere nr.307/29.11.2007, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 29.11.2007:

- Taxa pe valoarea adaugata

x lei

- Majorari de intarziere _____ x lei
Total sume contestate x lei

SC X contesta si Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 29.11.2007 si Dispozitia privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr.24215/29.11.2007.

Motivele formulate de SC X in sustinerea contestatiei sunt urmatoarele:

Suma de X lei a fost exclusa de la deducere, masura fiind motivata de faptul ca in facturile primite de la furnizori nu s-a trecut complet sediul social, respectiv comuna Cuza Voda, sat Ceacu, sola 84, parcela 94, jud. Calarasi, fiind incalcate astfel dispozitiile art.155, alin.(5), lit.e), din Codul fiscal.

Art.155, alin.(5), lit.e), prevede ca facturile trebuie sa cuprinda numele, adresa si codul de inregistrare a cumparatorului, deci elemente in vederea identificarii corecte a unei firme.

SC X are sediul intr-o localitate rurala, identificandu-se dupa localitate, judet, cod unic. In acest sens depune la dosarul cauzei adresa Primariei Cuza Voda nr.6779/12.12.2007, si adresa Consiliului Local nr.125/14.01.2008.

Identificarea dupa sola si parcela apare doar pentru numarul cadastral si pentru cartea funciara, asa cum rezulta din actele de la Biroul de Cadastru.

Conform art.103 alin.(3) din Codul de procedura fiscala, in vederea identificarii societatii si a investitiilor facute se putea recurge la inspectarea locurilor unde se desfasoara activitatea societatii.

Cu aceasta ocazie s-ar fi constatat existenta faptica a tranzactiilor inscrise in documentele fiscale excluse de la TVA.

Neacceptarea la deducere a TVA afecteaza bunul mers al societatii care are o activitate noua, mare parte din suma solicitata povenind din investitiile facute pentru inceperea activitatii.

Din raportul de inspectie fiscala a rezultat ca inregistrarile contabile sunt corecte, ca toate operatiunile se regasesc in actele societatii, situatie care demonstreaza ca aceasta a respectat dispozitiile legale cu precizarea ca nu are datorii la Bugetul Statului.

Pentru lamurirea aspectelor legate de exactitatea si realitatea operatiunilor fiscale cu privire la TVA organul de control putea sa solicite informatiile necesare conform art 51 Cod procedura fiscala, de la organele fiscale din localitatile unde sunt inregistrati furnizorii. S-ar fi constatat ca tertii au colectat aceste sume iar cererea de rambursare TVA este intemeiata.

In reprezentarea sa sediul este stabilit in comuna si sat si nicidecum pe sola si parcela. Din actele si documentele societatii rezulta ca diverse institutii si autoritati au folosit pentru inregistrarea societatii ca

sediu social comuna CUZA VODA sat CEACU jud. CALARASI si nu alaturand sola 84, parcela 94, un exemplu fiind chiar decizia de impunere nr. 307/29.11.2007 a DGFP Calarasi, Activitatea de inspectie fiscala.

Contestatoarea invoca nerespectarea dispozitiilor art.43 lit.j) din Codul de procedura fiscala in sensul ca raportul de inspectie fiscala nu prevede posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere si organul competent la care se depune contestatia.

Referitor la modul de desfasurare a inspectiei fiscale, contestatoarea sustine ca au fost incalcate dispozitiile art.107 din Codul de procedura fiscala, respectiv dreptul contribuabilului de a fi informat pe parcursul desfasurarii inspectiei fiscale asupra constatarilor rezultate. Daca s-ar fi respectat acest drept, atunci societatea ar fi depus organului de control acte si documente din care rezulta o alta situatie de fapt cu privire la inregistrarea sediului societatii.

Totodata, a fost incalcat dreptul societatii in calitate de contribuabil de a beneficia de asistenta de specialitate conform art. 106 alin(2).

Actele administrative atacate sunt incheiate cu incalcarea dispozitiilor art. 49 Cod procedura fiscala, in sensul ca organul fiscal putea sa administreze probe pentru determinarea starii de fapt fiscale.

Daca se analizau si verificau documentele depuse la inmatricularea societatii s-ar fi putut constata ca de fapt, in mod eronat s-a trecut ca sediu social al societatii sola 84, parcela 94. In actele intocmite succesiv pentru cumpararea, modificarea denumirii societatii, intabularea dreptului de proprietate nu rezulta ca sediul social este situat pe sola 84, parcela 94, acestea aparand pentru identificare cadastrala nr. 91 in Cartea Funciara 43 a localitatii.

Deoarece nu s-au aplicat dispozitiile art. 49 din Codul de procedura fiscala si nici nu s-a dat posibilitatea folosirii de inscirisuri, nu s-au administrat probe care au forta doveditoare recunoscuta de lege.

Prin excluderea de la deducere a TVA s-a creat o paguba societatii, care este in faza de lansare a unei noi activitati, i s-au blocat importante surse financiare necesare pentru activitatea curenta si i s-a creat o imagine negativa in relatiile cu tertii.

II. Din continutul Deciziei de impunere nr.307/29.11.2007, al Raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 29.11.2007 si al documentelor anexate acestora, rezulta urmatoarele:

Inspectia fiscala partiala asupra taxei pe valoarea adaugata si anume analiza sumei negative de taxa pe valoarea adaugata, analiza taxei pe valoarea adaugata deductibila si analiza taxei pe valoarea adaugata colectata, s-a efectuat

in vederea solutionarii decontului de TVA aferent lunii septembrie 2007, inregistrat la AFPC Calarasi sub nr.133/22.10.2007.

Perioada supusa inspectiei fiscale partiale: 01.10.2006-30.09.2007.

Rezultatele inspectiei fiscale efectuate pentru perioada 01.10.2007-30.09.2007 au fost consemnate in Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 29.11.2007, in baza caruia organul fiscal a emis Decizia de impunere nr.307/29.11.2007 privind obligatiile fiscale suplimentare de plata.

Organul de inspectie fiscala a exclus de la deducere taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, aferenta achizitiilor de bunuri si servicii, ca urmare a constatarii faptului ca facturile primite de la furnizori nu contin toate informatiile, respectiv: adresa incompleta, eronata, sau lipsa adresei sediului social.

Masura excluderii de la deducere a taxei pe valoarea adaugata este sustinuta in drept de prevederile art.146, alin.(1), lit.a) si ale art.155, alin.(5), lit.e), din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Prin urmare, fata de suma de X lei solicitata la rambursare, s-a stabilit suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, rezultand astfel taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata in suma de X lei, si majorari de intarziere aferente in suma de X lei.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei, constatările organelor de control, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative in vigoare in perioada supusa inspectiei fiscale, se retin urmatoarele:

Inspectia fiscala partiala efectuata de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul DGFP Calarasi a avut ca obiectiv solutionarea decontului de taxa pe valoarea adaugata cu suma negativa si optiune de rambursare aferent lunii septembrie 2007, depus la AFPC Calarasi sub nr.133/22.10.2007.

Perioada supusa inspectiei fiscale: 01.10.2006-30.09.2007.

SC X are ca obiect principal de activitate "*Productia si conservarea carnii de pasare*".

Urmare controlului efectuat s-a stabilit suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, s-a respins la rambursare suma solicitata, respectiv X lei, rezultand astfel TVA stabilita suplimentar de plata in suma de X lei.

Obiectul contestatiei il constituie taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei stabilita suplimentar impreuna cu accesoriile aferente in suma de X lei.

Taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar prin excludere de la deducere se compune din:

- suma de X lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata dedusa din facturile in care informatiile referitoare la adresa cumparatorului sunt incomplete, respectiv lipseste mentiunea privind sola si parcela;

- suma de X lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata dedusa din facturile in care informatiile referitoare la adresa cumparatorului lipsesc, sau adresa este eronata.

Privitor la contestatia formulata impotriva raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 29.11.2007, cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala a Finantelor Publice Calarasi prin Compartimentul Solutionare Contestatii se poate pronunta asupra acestui capat de cerere, in conditiile in care creantele fiscale au fost stabilite prin Decizia de impunere.

În fapt, rezultatele inspectiei fiscale efectuate pentru perioada 01.10.2007-30.09.2007 au fost consemnate in Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 29.11.2007, in baza caruia organul fiscal a emis Decizia de impunere nr.307/29.11.2007 privind obligatiile fiscale suplimentare de plata.

SC X contesta Raportul de inspectie fiscala, invocand nerespectarea dispozitiilor art.43 lit.j) din Codul de procedura fiscala in sensul ca raportul de inspectie fiscala nu prevede posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere si organul competent la care se depune contestatia.

În drept, posibilitatea de contestare conferita de art.205 alin.(1), din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, este limitata astfel:

“(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii.

Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.”

In ceea ce priveste titlul de creanta, art.110 alin.(3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede ca:

“(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii.”

La art. 209 alin.(1) lit.a) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se stipuleaza:

“(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, se soluționează după cum urmează:

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 1.000.000

lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatarii au domiciliul fiscal;”

Din analiza dispozițiilor legale citate se retine ca **se poate formula contestație împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative asimilate deciziilor de impunere și împotriva titlului de creanță privind datoria vamală, prin care s-au stabilit în sarcina contribuabilului impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora.**

Art.88 din Codul de procedura fiscală precizează care sunt **actele administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere:**

“Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

a) deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;

b) deciziile referitoare la bazele de impunere;

c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;

d) procesele-verbale prevăzute la art. 142 alin. (6) și art. 168 alin. (2);

e) deciziile privind nemodificarea bazei de impunere.”

La pct.5.1-5.3 din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, se precizează care sunt celelalte acte administrative fiscale:

“5.1. Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art. 178 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.

În situația în care, ca urmare a raportului privind rezultatele inspecției fiscale, nu se modifică baza de impunere, de la data aducerii la cunoștința contribuabilului a acestui fapt, titlul de creanță fiscală susceptibil de a fi contestat este declarația fiscală, asimilată cu o decizie de impunere în condițiile art. 83 din Codul de procedură fiscală, republicat.

5.2. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, republicat, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului etc.

5.3. Titluri de creanță privind datoria vamală pot fi: declarația vamală în detaliu, chitanța vamală, procesul-verbal prin care se stabilește și se individualizează datoria vamală, inclusiv accesorii, potrivit legii, precum și actul constatator, în măsura în care nu s-a încheiat proces-verbal.”

La art.205 alin.(3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, se dispune ca:

“(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.”

Din analiza dispozițiilor legale citate se retine ca se poate formula contestație împotriva deciziei de impunere prin care s-au stabilit în sarcina contribuabilului obligații fiscale suplimentare și nu împotriva raportului de inspecție fiscală, în care sunt prezentate constatările inspecției fiscale, prin raport nefiind stabilite obligații bugetare în sarcina contestatorului.

În acest sens se retin prevederile art 109 alin (1) și (2) din O.G. nr 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, care stipulează:

“(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere factual și legal.

(2) La finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.”

Având în vedere faptul că în baza constatarilor consemnate în Raportul de inspecție fiscală încheiat în data de 29.11.2007 Activitatea de Inspecție Fiscală a emis Decizia de impunere nr.307/29.11.2007, se retine că Decizia de impunere, emisă în condițiile arătate, constituie titlu de creanță susceptibil să fie contestat de către contribuabil.

Deoarece Raportul de inspecție fiscală nu este un act administrativ fiscal susceptibil să fie contestat, în mod corect mențiunile privind posibilitatea contestației, termenul de depunere și organul fiscal la care se depune contestația sunt înscrise la pct.5 al deciziei de impunere, și nu în raport.

Retinând că prin contestația formulată se contestă și decizia de impunere - act administrativ fiscal prin care au fost stabilite obligațiile fiscale suplimentare, organul de soluționare competent urmează să se pronunțe pe fondul cauzei în soluționarea contestației formulată împotriva deciziei de impunere.

Privitor la suma de X lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată exclusă de la deducere, stabilită suplimentar prin decizia de impunere nr.307/29.11.2007, cauza supusă soluționării este dacă contestația indeplinește condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă facturilor emise de furnizori pentru bunurile livrate și serviciile prestate, în condițiile în care omisiunea informațiilor privind solă și parcelă nu au împiedicat identificarea corectă a persoanei

impozabile beneficiare, iar achizițiile respective sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile realizate de acesta.

In fapt, organul de inspectie fiscala a exclus de la deducere taxa pe valoare adaugata in suma de X lei, ca urmare a constatarii faptului ca in facturile de achizitii s-a inregistrat adresa incompleta a beneficiarului, in sensul ca s-au omis informatiile cu privire la sola si parcela unde este situat sediul social al societatii.

Organul de inspectie fiscala a avut in vedere Certificatul de inregistrare al societatii, eliberat de Oficiul Registrului Comertului de pe langa Tribunalul Calarasi, din care rezulta ca sediul social al societatii este: com. Cuza Voda, sat Ceacu, **sola 84, parcela 94**, jud.Calarasi.

Masura excluderii de la deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta facturilor in care la rubrica *sediul* cumparatorului s-a inregistrat adresa incompleta a beneficiarului, in sensul ca s-au omis informatiile privind sola si parcela, este sustinuta in drept de prevederile art.146, alin.(1), lit.a) privind *conditiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei*, coroborat cu prevederile art.155, alin(5) lit.e) din Legea nr.571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, privind Codul fiscal.

In drept, referitor la dreptul de deducere, art.145, alin.(2), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, prevede:

“ART. 145 Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Din raportul de inspectie fiscala si documentele existente la dosarul cauzei rezulta ca achizițiile efectuate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile realizate de contestatoare.

Referitor la condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata, art.146, alin.(1), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, prevede:

“ART. 146 Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);

Referitor la informatiile pe care trebuie sa le cuprinda factura, art. 155, alin.(5), din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, prevede:

" ART. 155 Facturarea

(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, după caz, ale persoanei impozabile care emite factura;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu este stabilit în România și și-a desemnat un reprezentant fiscal, dacă acesta din urmă este persoana obligată la plata taxei;

*e) denumirea/numele, **adresa** și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz;(...)"*

Având în vedere dispozițiile legale menționate mai sus, se reține că orice persoană impozabilă înregistrată ca platitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, **cu condiția** să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art.155 alin.(5).

La litera e) a art.155 alin.(5) se prevede că **factura trebuie să cuprindă informații privind** denumirea, **adresa cumpărătorului**, precum și codul de înregistrare al acestuia.

Facturile de achiziții contin următoarele informații privind adresa cumpărătorului: sat Ceacu, com.Cuza Voda, județul Calarasi.

Din consultarea bazei de date a DGFP Calarasi și a informațiilor despre contribuabilii persoane juridice publicate pe site-ul Ministerului Economiei și Finanțelor rezultă că adresa SC X este următoarea: " Ceacu, județul Calarasi".

Se reține astfel că facturile în cauză furnizează informații corecte privind adresa cumpărătorului, iar lipsa informațiilor referitoare la solă și parcelă (elemente folosite la identificarea terenurilor în plan cadastral) nu au împiedicat identificarea corectă a SC X.

Prin urmare, se reține că au fost îndeplinite condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în suma de X lei, drept pentru care, pentru acest capăt de cerere contestația urmează a fi admisă.

Referitor la suma de X lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată exclusă de la deducere, stabilită suplimentar prin decizia de impunere nr.307/29.11.2007, cauza supusă soluționării este dacă contestația îndeplinește condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă facturilor emise de furnizori pentru bunurile

livrate si serviciile prestate, in conditiile in care informatiile referitoare la adresa cumparatorului lipsesc, sau adresa este eronata.

In fapt, organul de inspectie fiscala a exclus de la deducere taxa pe valoare adaugata in suma de X lei, ca urmare a constatarii faptului ca in facturile de achizitii nu s-a inregistrat adresa cumparatorului, sau adresa inregistrata este eronata.

Masura excluderii de la deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta facturilor in care la rubrica *sediul* cumparatorului nu s-a inregistrat adresa beneficiarului, sau adresa inregistrata este eronata, este sustinuta in drept de prevederile art.146, alin.(1), lit.a) privind *conditiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei*, coroborat cu prevederile art.155, alin(5) lit.e) din Legea nr.571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, privind Codul fiscal.

In drept, referitor la conditiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata, art.146, alin.(1), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, prevede:

“ART. 146 Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);”

Referitor la informatiile pe care trebuie sa le cuprinda factura, art. 155, alin.(5), din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, prevede:

" ART. 155 Facturarea

(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, după caz, ale persoanei impozabile care emite factura;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu este stabilit în România și și-a desemnat un reprezentant fiscal, dacă acesta din urmă este persoana obligată la plata taxei;

*e) denumirea/numele, **adresa** și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz;(...)"*

Avand in vedere dispozitiile legale mentionate mai sus, se retine ca orice persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata are dreptul sa deduca taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile, **cu conditia** sa detina o factura care sa cuprinda informatiile prevazute la art.155 alin.(5).

La litera e) a art.155 alin.(5) se prevede ca **factura trebuie sa cuprinda informatii privind** denumirea, **adresa cumparatorului**, precum si codul de inregistrare al acestuia.

Facturile de achizitii din care s-a dedus suma de 1.636 lei nu contin informatii referitoare la adresa cumparatorului, sau contin informatii eronate privind adresa cumparatorului:"Calarasi".

Avand in vedere faptul ca adresa SC X este "Ceacu, judetul Calarasi", se retine ca facturile in cauza nu furnizeaza informatii privind adresa cumparatorului, nefiind indeplinite conditiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma de X lei, drept pentru care, pentru acest capat de cerere contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata.

Cu privire la majorarile de intarziere in suma de X lei, cauza supusa solutionarii este daca SC X datoreaza aceste obligatii fiscale accesorii aferente taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata, in conditiile in care prin prezenta decizie s-a retinut ca societatea nu datoreaza debitul stabilit suplimentar de plata.

In fapt, pentru T.V.A. stabilita suplimentar de plata in suma de X lei au fost calculate majorari de intarziere in suma de X lei conform art.119 din O.G.nr.92/2003, republicata.

In drept, referitor la majorarile de intarziere, art.119 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere.”

Avand in vedere faptul ca majorarile de intarziere reprezinta masura accesorie in raport cu debitul, iar pentru taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma de X lei contestatia urmeaza a fi admisa, pe cale de consecinta contestatia urmeaza a fi admisa si in ceea ce priveste majorarile de intarziere.

In ceea ce priveste contestatia formulata impotriva Dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr.24215/29.11.2007, cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala a Finantelor Publice Calarasi prin Compartimentul Solutionare Contestatii are competenta de a solutiona acest capat de cerere in conditiile in care dispozitia privind masurile nu se refera la stabilirea de impozite, taxe, contributii, datorie vamala precum si accesorii ale acestora, ci la

masuri in sarcina contribuabilului, neavand caracterul unui titlu de creanta fiscala.

In fapt, prin Dispozitia nr.24215/29.11.2007 organele de inspectie fiscala au dispus inregistrarea in evidenta contabila pe cheltuieli a sumelor stabilite suplimentar si a accesoriilor acestora, stabilite prin Decizia de impunere nr.307/29.11.2007.

In drept, potrivit art.209 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Compartimentul Solutionare Contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Calarasi are competenta de a solutiona *“contestatiile formulate impotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si a titlurilor de creanta privind datoria vamala [...]”*.

Ordinul ministrului finantelor publice nr.1939/2004 pentru aprobarea formularului *“Dispozitie privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala”*, cod 14.13.27.18, la pct.1 din Anexa 2 Instructiunile de completare a formularului *“Dispozitie privind măsurile stabilite de organele de inspectie fiscală”*, cod 14.13.27.18, prevede:

“1. Formularul "Dispozitie privind măsurile stabilite de organele de inspectie fiscală" reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspectie fiscală în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini măsurile stabilite. Nu va cuprinde măsuri referitoare la sumele pe care contribuabilii le datorează bugetului general consolidat al statului.”

Intrucat masurile stabilite in sarcina SC X prin Dispozitia nr.24215/29.11.2007 nu vizeaza stabilirea obligatiilor fiscale ale contestatoarei, fapt pentru care Dispozitia nu are caracterul unui titlu de creanta, se retine ca solutionarea contestatiei pentru acest capat de cerere intra in competenta organelor fiscale emitente ale actului administrativ contestat, Compartimentul Solutionare contestatii neavand competenta de solutionare a dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala, potrivit art.209 alin.(2) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, care precizeaza:

“Contestatiile formulate impotriva altor acte administrative fiscale se solutioneaza de catre organele fiscale emitente.”

Prin urmare, pentru acest capat de cerere, dosarul va fi transmis spre solutionare la Activitatea de inspectie fiscala in calitate de organ emitent al Dispozitiei de masuri.

Pentru considerentele de fapt si de drept retinute in continutul deciziei, în conformitate cu prevederile art.209 alin.(1) si alin.(2), art.216 alin.(1) si

alin.(2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se

D E C I D E:

1. Admiterea contestatiei formulata de S.C. X, si anulara partiala a Deciziei de impunere nr.307/29.11.2007 pentru suma de X lei reprezentand TVA stabilita suplimentar si pentru suma de X lei reprezentand majorari de intarziere aferente.

2. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru suma de X lei TVA stabilita suplimentar.

3. Transmiterea dosarului la organul emitent spre competenta solutionare pentru capatul de cerere privind Dispozitia de masuri.

Prezenta decizie poate fi atacata la instanta judecatoreasca de contencios administrativ competenta potrivit art.218 alin.(2) din Titlul IX Cap.IV din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

DIRECTOR EXECUTIV,

ROMANIA
MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE
FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
CALARASI

DECIZIA Nr. 12/13.03.2008
privind solutionarea contestatiei depusa de SC X
înregistrata la D.G.F.P. Calarasi sub nr. 1632/25.01.2008

Compartimentul Solutionare Contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Calarasi a fost sesizat de catre Activitatea de Inspectie Fiscala asupra contestatiei depusa de SC X, impotriva actului administrativ fiscal -Decizia de impunere nr.307/29.11.2007 emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Calarasi in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat la data de 29.11.2007.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.207 alin.(1) Titlul IX Cap.I din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin.(1), art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) lit.a) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, D.G.F.P. Calarasi prin Compartimentul Solutionare Contestatii este competenta sa solutioneze contestatia depusa de SC X.

I. Din analiza contestatiei inregistrata la DGFP Calarasi sub nr.1632/25.01.2008, precum si a documentelor existente la dosarul cauzei s-a constatat ca SC X contesta urmatoarele obligatii fiscale suplimentare stabilite prin Decizia de impunere nr.307/29.11.2007, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 29.11.2007:

- Taxa pe valoarea adaugata

x lei

- Majorari de intarziere _____ x lei
Total sume contestate x lei

SC X contesta si Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 29.11.2007 si Dispozitia privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr.24215/29.11.2007.

Motivele formulate de SC X in sustinerea contestatiei sunt urmatoarele:

Suma de X lei a fost exclusa de la deducere, masura fiind motivata de faptul ca in facturile primite de la furnizori nu s-a trecut complet sediul social, respectiv comuna Cuza Voda, sat Ceacu, sola 84, parcela 94, jud. Calarasi, fiind incalcate astfel dispozitiile art.155, alin.(5), lit.e), din Codul fiscal.

Art.155, alin.(5), lit.e), prevede ca facturile trebuie sa cuprinda numele, adresa si codul de inregistrare a cumparatorului, deci elemente in vederea identificarii corecte a unei firme.

SC X are sediul intr-o localitate rurala, identificandu-se dupa localitate, judet, cod unic. In acest sens depune la dosarul cauzei adresa Primariei Cuza Voda nr.6779/12.12.2007, si adresa Consiliului Local nr.125/14.01.2008.

Identificarea dupa sola si parcela apare doar pentru numarul cadastral si pentru cartea funciara, asa cum rezulta din actele de la Biroul de Cadastru.

Conform art.103 alin.(3) din Codul de procedura fiscala, in vederea identificarii societatii si a investitiilor facute se putea recurge la inspectarea locurilor unde se desfasoara activitatea societatii.

Cu aceasta ocazie s-ar fi constatat existenta faptica a tranzactiilor inscrise in documentele fiscale excluse de la TVA.

Neacceptarea la deducere a TVA afecteaza bunul mers al societatii care are o activitate noua, mare parte din suma solicitata povenind din investitiile facute pentru inceperea activitatii.

Din raportul de inspectie fiscala a rezultat ca inregistrarile contabile sunt corecte, ca toate operatiunile se regasesc in actele societatii, situatie care demonstreaza ca aceasta a respectat dispozitiile legale cu precizarea ca nu are datorii la Bugetul Statului.

Pentru lamurirea aspectelor legate de exactitatea si realitatea operatiunilor fiscale cu privire la TVA organul de control putea sa solicite informatiile necesare conform art 51 Cod procedura fiscala, de la organele fiscale din localitatile unde sunt inregistrati furnizorii. S-ar fi constatat ca tertii au colectat aceste sume iar cererea de rambursare TVA este intemeiata.

In reprezentarea sa sediul este stabilit in comuna si sat si nicidecum pe sola si parcela. Din actele si documentele societatii rezulta ca diverse institutii si autoritati au folosit pentru inregistrarea societatii ca

sediu social comuna CUZA VODA sat CEACU jud. CALARASI si nu alaturand sola 84, parcela 94, un exemplu fiind chiar decizia de impunere nr. 307/29.11.2007 a DGFP Calarasi, Activitatea de inspectie fiscala.

Contestatoarea invoca nerespectarea dispozitiilor art.43 lit.j) din Codul de procedura fiscala in sensul ca raportul de inspectie fiscala nu prevede posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere si organul competent la care se depune contestatia.

Referitor la modul de desfasurare a inspectiei fiscale, contestatoarea sustine ca au fost incalcate dispozitiile art.107 din Codul de procedura fiscala, respectiv dreptul contribuabilului de a fi informat pe parcursul desfasurarii inspectiei fiscale asupra constatarilor rezultate. Daca s-ar fi respectat acest drept, atunci societatea ar fi depus organului de control acte si documente din care rezulta o alta situatie de fapt cu privire la inregistrarea sediului societatii.

Totodata, a fost incalcat dreptul societatii in calitate de contribuabil de a beneficia de asistenta de specialitate conform art. 106 alin(2).

Actele administrative atacate sunt incheiate cu incalcarea dispozitiilor art. 49 Cod procedura fiscala, in sensul ca organul fiscal putea sa administreze probe pentru determinarea starii de fapt fiscale.

Daca se analizau si verificau documentele depuse la inmatricularea societatii s-ar fi putut constata ca de fapt, in mod eronat s-a trecut ca sediu social al societatii sola 84, parcela 94. In actele intocmite succesiv pentru cumpararea, modificarea denumirii societatii, intabularea dreptului de proprietate nu rezulta ca sediul social este situat pe sola 84, parcela 94, acestea aparand pentru identificare cadastrala nr. 91 in Cartea Funciara 43 a localitatii.

Deoarece nu s-au aplicat dispozitiile art. 49 din Codul de procedura fiscala si nici nu s-a dat posibilitatea folosirii de inscirisuri, nu s-au administrat probe care au forta doveditoare recunoscuta de lege.

Prin excluderea de la deducere a TVA s-a creat o paguba societatii, care este in faza de lansare a unei noi activitati, i s-au blocat importante surse financiare necesare pentru activitatea curenta si i s-a creat o imagine negativa in relatiile cu tertii.

II. Din continutul Deciziei de impunere nr.307/29.11.2007, al Raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 29.11.2007 si al documentelor anexate acestora, rezulta urmatoarele:

Inspectia fiscala partiala asupra taxei pe valoarea adaugata si anume analiza sumei negative de taxa pe valoarea adaugata, analiza taxei pe valoarea adaugata deductibila si analiza taxei pe valoarea adaugata colectata, s-a efectuat

in vederea solutionarii decontului de TVA aferent lunii septembrie 2007, inregistrat la AFPC Calarasi sub nr.133/22.10.2007.

Perioada supusa inspectiei fiscale partiale: 01.10.2006-30.09.2007.

Rezultatele inspectiei fiscale efectuate pentru perioada 01.10.2007-30.09.2007 au fost consemnate in Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 29.11.2007, in baza caruia organul fiscal a emis Decizia de impunere nr.307/29.11.2007 privind obligatiile fiscale suplimentare de plata.

Organul de inspectie fiscala a exclus de la deducere taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, aferenta achizitiilor de bunuri si servicii, ca urmare a constatarii faptului ca facturile primite de la furnizori nu contin toate informatiile, respectiv: adresa incompleta, eronata, sau lipsa adresei sediului social.

Masura excluderii de la deducere a taxei pe valoarea adaugata este sustinuta in drept de prevederile art.146, alin.(1), lit.a) si ale art.155, alin.(5), lit.e), din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Prin urmare, fata de suma de X lei solicitata la rambursare, s-a stabilit suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, rezultand astfel taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata in suma de X lei, si majorari de intarziere aferente in suma de X lei.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei, constatările organelor de control, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative in vigoare in perioada supusa inspectiei fiscale, se retin urmatoarele:

Inspectia fiscala partiala efectuata de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul DGFP Calarasi a avut ca obiectiv solutionarea decontului de taxa pe valoarea adaugata cu suma negativa si optiune de rambursare aferent lunii septembrie 2007, depus la AFPC Calarasi sub nr.133/22.10.2007.

Perioada supusa inspectiei fiscale: 01.10.2006-30.09.2007.

SC X are ca obiect principal de activitate "*Productia si conservarea carnii de pasare*".

Urmare controlului efectuat s-a stabilit suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, s-a respins la rambursare suma solicitata, respectiv X lei, rezultand astfel TVA stabilita suplimentar de plata in suma de X lei.

Obiectul contestatiei il constituie taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei stabilita suplimentar impreuna cu accesoriile aferente in suma de X lei.

Taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar prin excludere de la deducere se compune din:

- suma de X lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata dedusa din facturile in care informatiile referitoare la adresa cumparatorului sunt incomplete, respectiv lipseste mentiunea privind sola si parcela;

- suma de X lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata dedusa din facturile in care informatiile referitoare la adresa cumparatorului lipsesc, sau adresa este eronata.

Privitor la contestatia formulata impotriva raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 29.11.2007, cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala a Finantelor Publice Calarasi prin Compartimentul Solutionare Contestatii se poate pronunta asupra acestui capat de cerere, in conditiile in care creantele fiscale au fost stabilite prin Decizia de impunere.

În fapt, rezultatele inspectiei fiscale efectuate pentru perioada 01.10.2007-30.09.2007 au fost consemnate in Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 29.11.2007, in baza caruia organul fiscal a emis Decizia de impunere nr.307/29.11.2007 privind obligatiile fiscale suplimentare de plata.

SC X contesta Raportul de inspectie fiscala, invocand nerespectarea dispozitiilor art.43 lit.j) din Codul de procedura fiscala in sensul ca raportul de inspectie fiscala nu prevede posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere si organul competent la care se depune contestatia.

În drept, posibilitatea de contestare conferita de art.205 alin.(1), din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, este limitata astfel:

“(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii.

Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.”

In ceea ce priveste titlul de creanta, art.110 alin.(3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede ca:

“(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii.”

La art. 209 alin.(1) lit.a) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se stipuleaza:

“(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, se soluționează după cum urmează:

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 1.000.000

lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatarii au domiciliul fiscal;”

Din analiza dispozițiilor legale citate se retine ca **se poate formula contestație împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative asimilate deciziilor de impunere și împotriva titlului de creanță privind datoria vamală, prin care s-au stabilit în sarcina contribuabilului impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora.**

Art.88 din Codul de procedura fiscală precizează care sunt **actele administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere:**

“Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

a) deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;

b) deciziile referitoare la bazele de impunere;

c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;

d) procesele-verbale prevăzute la art. 142 alin. (6) și art. 168 alin. (2);

e) deciziile privind nemodificarea bazei de impunere.”

La pct.5.1-5.3 din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, se precizează care sunt celelalte acte administrative fiscale:

“5.1. Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art. 178 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, **sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.**

În situația în care, ca urmare a raportului privind rezultatele inspecției fiscale, nu se modifică baza de impunere, de la data aducerii la cunoștința contribuabilului a acestui fapt, titlul de creanță fiscală susceptibil de a fi contestat este declarația fiscală, asimilată cu o decizie de impunere în condițiile art. 83 din Codul de procedură fiscală, republicat.

5.2. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, republicat, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului etc.

5.3. Titluri de creanță privind datoria vamală pot fi: declarația vamală în detaliu, chitanța vamală, procesul-verbal prin care se stabilește și se individualizează datoria vamală, inclusiv accesorii, potrivit legii, precum și actul constatator, în măsura în care nu s-a încheiat proces-verbal.”

La art.205 alin.(3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, se dispune ca:

“(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.”

Din analiza dispozițiilor legale citate se retine ca se poate formula contestatie împotriva deciziei de impunere prin care s-au stabilit în sarcina contribuabilului obligatii fiscale suplimentare și nu împotriva raportului de inspectie fiscala, în care sunt prezentate constatările inspectiei fiscale, prin raport nefiind stabilite obligatii bugetare în sarcina contestatorului.

În acest sens se retin prevederile art 109 alin (1) și (2) din O.G. nr 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care stipuleaza:

“(1) Rezultatul inspectiei fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspectiei din punct de vedere faptic și legal.

(2) La finalizarea inspectiei fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspectiei fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.”

Avand în vedere faptul ca în baza constatarilor consemnate în Raportul de inspectie fiscala incheiat în data de 29.11.2007 Activitatea de Inspectie Fiscala a emis Decizia de impunere nr.307/29.11.2007, se retine ca Decizia de impunere, emisa în condițiile arătate, constituie titlu de creanța susceptibil a fi contestat de către contribuabil.

Deoarece Raportul de inspectie fiscala nu este un act administrativ fiscal susceptibil a fi contestat, în mod corect mențiunile privind posibilitatea contestatiei, termenul de depunere și organul fiscal la care se depune contestatia sunt înscrise la pct.5 al deciziei de impunere, și nu în raport.

Retinand ca prin contestatia formulata se contesta și decizia de impunere - act administrativ fiscal prin care au fost stabilite obligatiile fiscale suplimentare, organul de solutionare competent urmeaza a se pronunța pe fondul cauzei în solutionarea contestatiei formulata împotriva deciziei de impunere.

Privitor la suma de X lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata exclusa de la deducere, stabilita suplimentar prin decizia de impunere nr.307/29.11.2007, cauza supusa solutionarii este daca contestatoarea indeplineste conditiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta facturilor emise de furnizori pentru bunurile livrate și serviciile prestate, în condițiile în care omisiunea informatiilor privind sola și parcela nu au împiedicat identificarea corecta a persoanei

impozabile beneficiare, iar achizițiile respective sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile realizate de acesta.

In fapt, organul de inspectie fiscala a exclus de la deducere taxa pe valoare adaugata in suma de X lei, ca urmare a constatarii faptului ca in facturile de achizitii s-a inregistrat adresa incompleta a beneficiarului, in sensul ca s-au omis informatiile cu privire la sola si parcela unde este situat sediul social al societatii.

Organul de inspectie fiscala a avut in vedere Certificatul de inregistrare al societatii, eliberat de Oficiul Registrului Comertului de pe langa Tribunalul Calarasi, din care rezulta ca sediul social al societatii este: com. Cuza Voda, sat Ceacu, **sola 84, parcela 94**, jud.Calarasi.

Masura excluderii de la deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta facturilor in care la rubrica *sediul* cumparatorului s-a inregistrat adresa incompleta a beneficiarului, in sensul ca s-au omis informatiile privind sola si parcela, este sustinuta in drept de prevederile art.146, alin.(1), lit.a) privind *conditiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei*, coroborat cu prevederile art.155, alin(5) lit.e) din Legea nr.571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, privind Codul fiscal.

In drept, referitor la dreptul de deducere, art.145, alin.(2), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, prevede:

“ART. 145 Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Din raportul de inspectie fiscala si documentele existente la dosarul cauzei rezulta ca achizițiile efectuate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile realizate de contestatoare.

Referitor la condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata, art.146, alin.(1), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, prevede:

“ART. 146 Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);”

Referitor la informatiile pe care trebuie sa le cuprinda factura, art. 155, alin.(5), din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, prevede:

" ART. 155 Facturarea

(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, după caz, ale persoanei impozabile care emite factura;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu este stabilit în România și și-a desemnat un reprezentant fiscal, dacă acesta din urmă este persoana obligată la plata taxei;

*e) denumirea/numele, **adresa** și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz;(...)"*

Având în vedere dispozițiile legale menționate mai sus, se reține că orice persoană impozabilă înregistrată ca platitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, **cu condiția** să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art.155 alin.(5).

La litera e) a art.155 alin.(5) se prevede că **factura trebuie să cuprindă informații privind** denumirea, **adresa cumpărătorului**, precum și codul de înregistrare al acestuia.

Facturile de achiziții contin următoarele informații privind adresa cumpărătorului: sat Ceacu, com.Cuza Voda, județul Calarasi.

Din consultarea bazei de date a DGFP Calarasi și a informațiilor despre contribuabilii persoane juridice publicate pe site-ul Ministerului Economiei și Finanțelor rezultă că adresa SC X este următoarea: " Ceacu, județul Calarasi".

Se reține astfel că facturile în cauză furnizează informații corecte privind adresa cumpărătorului, iar lipsa informațiilor referitoare la solă și parcelă (elemente folosite la identificarea terenurilor în plan cadastral) nu au împiedicat identificarea corectă a SC X.

Prin urmare, se reține că au fost îndeplinite condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în suma de X lei, drept pentru care, pentru acest capăt de cerere contestația urmează a fi admisă.

Referitor la suma de X lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată exclusă de la deducere, stabilită suplimentar prin decizia de impunere nr.307/29.11.2007, cauza supusă soluționării este dacă contestația îndeplinește condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă facturilor emise de furnizori pentru bunurile

livrate si serviciile prestate, in conditiile in care informatiile referitoare la adresa cumparatorului lipsesc, sau adresa este eronata.

In fapt, organul de inspectie fiscala a exclus de la deducere taxa pe valoare adaugata in suma de X lei, ca urmare a constatarii faptului ca in facturile de achizitii nu s-a inregistrat adresa cumparatorului, sau adresa inregistrata este eronata.

Masura excluderii de la deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta facturilor in care la rubrica *sediul* cumparatorului nu s-a inregistrat adresa beneficiarului, sau adresa inregistrata este eronata, este sustinuta in drept de prevederile art.146, alin.(1), lit.a) privind *conditiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei*, coroborat cu prevederile art.155, alin(5) lit.e) din Legea nr.571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, privind Codul fiscal.

In drept, referitor la conditiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata, art.146, alin.(1), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, prevede:

“ART. 146 Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);

Referitor la informatiile pe care trebuie sa le cuprinda factura, art. 155, alin.(5), din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, prevede:

" ART. 155 Facturarea

(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, după caz, ale persoanei impozabile care emite factura;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu este stabilit în România și și-a desemnat un reprezentant fiscal, dacă acesta din urmă este persoana obligată la plata taxei;

*e) denumirea/numele, **adresa** și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz;(...)"*

Avand in vedere dispozitiile legale mentionate mai sus, se retine ca orice persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata are dreptul sa deduca taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile, **cu conditia** sa detina o factura care sa cuprinda informatiile prevazute la art.155 alin.(5).

La litera e) a art.155 alin.(5) se prevede ca **factura trebuie sa cuprinda informatii privind** denumirea, **adresa cumparatorului**, precum si codul de inregistrare al acestuia.

Facturile de achizitii din care s-a dedus suma de 1.636 lei nu contin informatii referitoare la adresa cumparatorului, sau contin informatii eronate privind adresa cumparatorului:"Calarasi".

Avand in vedere faptul ca adresa SC X este "Ceacu, judetul Calarasi", se retine ca facturile in cauza nu furnizeaza informatii privind adresa cumparatorului, nefiind indeplinite conditiile de exercitare a dreptului de deductie a taxei pe valoarea adaugata in suma de X lei, drept pentru care, pentru acest capat de cerere contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata.

Cu privire la majorarile de intarziere in suma de X lei, cauza supusa solutionarii este daca SC X datoreaza aceste obligatii fiscale accesorii aferente taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata, in conditiile in care prin prezenta decizie s-a retinut ca societatea nu datoreaza debitul stabilit suplimentar de plata.

In fapt, pentru T.V.A. stabilita suplimentar de plata in suma de X lei au fost calculate majorari de intarziere in suma de X lei conform art.119 din O.G.nr.92/2003, republicata.

In drept, referitor la majorarile de intarziere, art.119 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere.”

Avand in vedere faptul ca majorarile de intarziere reprezinta masura accesorie in raport cu debitul, iar pentru taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma de X lei contestatia urmeaza a fi admisa, pe cale de consecinta contestatia urmeaza a fi admisa si in ceea ce priveste majorarile de intarziere.

In ceea ce priveste contestatia formulata impotriva Dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr.24215/29.11.2007, cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala a Finantelor Publice Calarasi prin Compartimentul Solutionare Contestatii are competenta de a solutiona acest capat de cerere in conditiile in care dispozitia privind masurile nu se refera la stabilirea de impozite, taxe, contributii, datorie vamala precum si accesorii ale acestora, ci la

masuri in sarcina contribuabilului, neavand caracterul unui titlu de creanta fiscala.

In fapt, prin Dispozitia nr.24215/29.11.2007 organele de inspectie fiscala au dispus inregistrarea in evidenta contabila pe cheltuieli a sumelor stabilite suplimentar si a accesoriilor acestora, stabilite prin Decizia de impunere nr.307/29.11.2007.

In drept, potrivit art.209 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Compartimentul Solutionare Contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Calarasi are competenta de a solutiona *“contestatiile formulate impotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si a titlurilor de creanta privind datoria vamala [...]”*.

Ordinul ministrului finantelor publice nr.1939/2004 pentru aprobarea formularului *“Dispozitie privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala”*, cod 14.13.27.18, la pct.1 din Anexa 2 Instructiunile de completare a formularului *“Dispozitie privind măsurile stabilite de organele de inspectie fiscală”*, cod 14.13.27.18, prevede:

“1. Formularul "Dispozitie privind măsurile stabilite de organele de inspectie fiscală" reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspectie fiscală în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini măsurile stabilite. Nu va cuprinde măsuri referitoare la sumele pe care contribuabilii le datorează bugetului general consolidat al statului.”

Intrucat masurile stabilite in sarcina SC X prin Dispozitia nr.24215/29.11.2007 nu vizeaza stabilirea obligatiilor fiscale ale contestatoarei, fapt pentru care Dispozitia nu are caracterul unui titlu de creanta, se retine ca solutionarea contestatiei pentru acest capat de cerere intra in competenta organelor fiscale emitente ale actului administrativ contestat, Compartimentul Solutionare contestatii neavand competenta de solutionare a dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala, potrivit art.209 alin.(2) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, care precizeaza:

“Contestatiile formulate impotriva altor acte administrative fiscale se solutioneaza de catre organele fiscale emitente.”

Prin urmare, pentru acest capat de cerere, dosarul va fi transmis spre solutionare la Activitatea de inspectie fiscala in calitate de organ emitent al Dispozitiei de masuri.

Pentru considerentele de fapt si de drept retinute in continutul deciziei, în conformitate cu prevederile art.209 alin.(1) si alin.(2), art.216 alin.(1) si

alin.(2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se

D E C I D E:

1. Admiterea contestatiei formulata de S.C. X, si anulara partiala a Deciziei de impunere nr.307/29.11.2007 pentru suma de X lei reprezentand TVA stabilita suplimentar si pentru suma de X lei reprezentand majorari de intarziere aferente.

2. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru suma de X lei TVA stabilita suplimentar.

3. Transmiterea dosarului la organul emitent spre competenta solutionare pentru capatul de cerere privind Dispozitia de masuri.

Prezenta decizie poate fi atacata la instanta judecatoreasca de contencios administrativ competenta potrivit art.218 alin.(2) din Titlul IX Cap.IV din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

DIRECTOR EXECUTIV,